

100 a 200 Rbd., saa maa han virkelig holde sig til vort Forslag. Naar dernaest den ærede Taler mener, at Forlæggerne og Bogtrykkerne ere meget bedre tjente med, som de have det, end med, som vi foreslaae, at de skulle have det, saa troer jeg vist ogsaa, at han ikke rigtig har læst Loven; thi der staaer udtrykkeligt i Loven, at det er Forlæggerens Pligt at forstikke sig om, at den Mand, han trykker for, er den sande Forfatter, og at han bliver tilstede. I vort Forslag gjøre vi aldeles ikke saadanne Betingelser eller Fordringer til Forlæggeren, Commissionshandleren eller Boghandleren; det er tilstrækkeligt, naar han kun veed, at han har en bostiddende Mand for sig; om denne saa er borte den Tid, Sagen bliver anlagt, eller ikke, det er Forlæggeren ligegyldigt. Endelig troer den ærede Taler, at Forfatterne og det danske Bogvæsen i det Hele ere meget bedre tjente med at have det, som de have det nu; det er dog vistnok ogsaa en stor Vildfarelse. Der er for de danske Forfattere for Dieblisset ikke nogen Sikkerhed for, hvert Dieblis at komme til at begaae en Forbrydelse, uden at de vide af det; vi have derimod søgt at indskrænke Forbrydelsernes Antal, og at give dem en Skarphed og en Bestemthed, som gjør, at Forfatterne i Grunden ikke kunne være i Forlegenhed for at vide, hvad der herefter er en Forseelse eller ikke. Den ærede Taler siger, at han har en særegen Stilling til dette Lovforslag; det indrømmer jeg gjerne, og jeg indrømmer ogsaa end mere, at han ikke har havt saa liden Deel i dets Tilblivelse; det gjør mig derfor meget ondt, at han vil være den, der først vil slaae det ihjel. Paa Grund af denne særegne Stilling, som den ærede Taler paaberaaber sig at have til det, synes jeg ogsaa, at det er det Rette at sige til ham: Du har jo havt Leilighed til at komme med Forslag om, hvorledes Pressen og Forfatterne skulde have det — denne særegne Stilling skulde den ærede Taler have benyttet (Grundtvig: Grunden til, at jeg ikke har benyttet den, har været den, at . . .).

Formanden: Jeg turde maaskee bede den ærede Rigsdagsmand om ikke at afbryde den Taler, som har Ordet. Hvis den ærede

Rigsdagsmand vil have Ordet, kan han erholde det senere.

Grundtvig: Men naar han vender sig til mig,

Formanden: Jeg troer dog, at Afbrydelseerne ere saa hyppige, at de ikke vel længere kunne tilstædes.

Danfær: Jeg skal indskrænke mig til disse saa Bemærkninger i Anledning af det foreliggende Forslag.

Formanden: Rigsdagsmanden for Præstø Amts 4de Valgfreds har Ordet.

Grundtvig: Ja jeg skal kun bemærke, at jeg sagde udtrykkelig, men hvad der jo let kunde blive overhørt, at det Pusterum, som jeg glædede mig ved, at vi havde faaet fra Frederik den Syendes Regjeringsstiltredelse, havde idetmindste vi Forfattere følt, mens jeg lod det staae uafgjort, hvorvidt Bogtrykkerne og Boghandlerne ogsaa havde faaet et saadant. Nu er det jo vist nok, at vi skulle elste vor Næste som os selv, og det, som den ærede Rigsdagsmand sagde, kan jo ogsaa nok siges, at jeg nemlig skulde ønske, at dette Forslag maatte blive til Lov, for at Bogtrykkerne og Boghandlerne kunne faae det lidt taaleligere; men Enhver er sig selv nærmest, og naar det altsaa skulde gaae ud over os Forfattere, saa siger jeg, at naar kun Een af os kan have det taaleligt, saa vil jeg dog nok stemme for mig selv (Latter), og derfor kan jeg altsaa umulig opoffre den Deel af det danske Bogvæsen, som jeg nærmest maatte ønskes for at repræsentere. Naar den ærede Forslagsstiller har meent, at mit Forhold til dette Lovforslag netop skulde drive mig til den anden Side, da jeg selv havde havt en Deel med det at gjøre, saa maa jeg dertil bemærke, at jeg vel har havt en Deel med det at gjøre, men dog egentlig meest ved at bekæmpe det (Latter), thi forøvrigt har jeg ingen Deel i det, uden at det kan være en Smule i Henseende til Sproget (Latter). Ja, jeg meente, jeg sagde det maaskee ikke tydeligt nok, men skal derfor see at udtrykke mig ganske bestemt, jeg meente, at ved det, jeg havde siddet i Udvalget og havde dengang erklæret min fuldkomne Afvigelse fra Dvertallet, saa skyldte jeg egentlig baade Thinget og mig selv, at retfærdiggjøre mig derfor og sige Grunden,